

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

14 травня, 2017

Volume 62 No. 20

May 14, 2017

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am and 8:30 am Liturgy in Chapel

Сповідь/Confessions: - 15 minutes before
and 15 minutes in the beginning of the Divine
Liturgy - Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василіяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator. Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.

Неділя Самарянки

Святий Мученик Ісидор

Йоана 4:5-42

Sunday of the Samaritan Woman

Holy Martyr Isidore

John 4:5-42

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish** welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 180 “Khrystos voskres!”; 2) **at Communion:** page 252 “Nazaetu liubyi tsvite”; 3) **Closing:** page 196 “Khrystos voskres! Lykuite nyni”

Люди не клякають підчас освячення і перед і по Причастю від дня Воскресіння до Зіслання Святого Духа.

НИНІ: Неділя, 14 травня - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано.

-10:00 год. ран. -Молебень до Пресвятої Богородиці

--**День Матері** - бажаємо усім нашим Матерям Божого благословення і здоров'я на многії і благії літа!

>> **Graveside Services /Парастаси** - Sunday, May 14, at 2:00 p.m. at **Forest Lawn Cemetery.**

Понеділок, 15 травня о 1:00 год. по обіді - Похорон + Василя Степанченка (нар. 1935 - пом. 8 травня, 2017) Вічна Пам'ять!

Понеділок, 15 травня: -6:30 год. веч. – Молебень до Богородиці в каплиці.

Понеділок, 15 травня о 7:00 год. вечора - Збори Парафіяльної Ради у залі під церквою.

Середа, 17 травня: – 7 год. веч. – Молебень до Богородиці в каплиці.

П'ятниця, 19 травня: – 7 год. веч. – Молебень до Богородиці в каплиці.

>> **Субота, 20 травня о 9:30 ранку - ЛУКЖ збори** - Не буде Молебня.

Неділя, 28 травня - День Ліги перед 10:30 Служби Божої.

Monthly Intentions of the Holy Father for May

Christians in Africa. That Christians in Africa, in imitation of the Merciful Jesus, may give prophetic witness to reconciliation, justice, and peace.

Sunday Donation for May 7 – \$2141.00

>>**HOLY CROSS SUMMER CAMP.** All children of the age 5 to 10 are invited to the Holy Cross Summer Day Camp. From Monday July 3 to Friday, July 7 from 9:00 AM to 4:00 PM. Registration Fee is \$50 for more information please contact Fr. Andrii at 778-387-7071. Or email: office.holycorss@gmail.com

>> *"Come and see the **Kvitka Ukrainian Dancers** perform in their annual Vesna concert! Our concert is on June 3rd at 4pm at the Laura Muir Theater in Douglas College (New Westminster) Laura Muir Theatre. 700 Royal Ave. New Westminster, BC (underground parking available, cash only). Underground parking is available. Tickets may be purchased at the door. \$10.00 for admission, children 5 and under are free. We are fundraising for our costumes and our trip to Ukraine in 2018, so come and bring your friends! We'll see you there!" (kvitkadancers.com email: kvitkadancers@gmail.com)*

WE DO NOT KNEEL during the consecration as well as before and after Holy Communion from Easter Sunday to Pentecost Sunday inclusive.

TODAY – Sunday, May 14 – Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room. All guests and parishioners are invited.

--10:00 AM – Moleben to the Mother of God

-- Mother's Day – We wish all our Mothers God's blessing and good health for many and happy years!

Monday to Saturday at 7:30 am and 8:30 am – Daily Divine Liturgy in the Monastery Chapel

>> **Graveside Services /Памятник** - Sunday, May 14, at 2:00 p.m. at **Forest Lawn Cemetery.**

Monday, May 15: at 1:00 PM – Funeral for + Vasyl Sepanchenko (b1935 and d. May 8, 2017) Vichnaya Pamyatj!

Monday, May 15: – 6:30 pm – Moleben to the Mother of God in chapel.

Mon., May 15, at 7:00 PM - Parish Council Meeting in the Fellowship Room.

Wednesday, May 17: –7:00 pm – Moleben to the Mother of God in chapel.

Friday, May 19: – 7:00 pm – Moleben to the Mother of God in chapel.

>>**UCWLC meeting–Saturday, May 20 at 9:30 am in the BOARDROOM.**

No moleben. Please attend. League Day – Sunday May 28 10:30 Liturgy.

Thur. May 25– Sunday, June 4 – at 7:00 PM at Molebens – Mission Days – A Ten Day Journey

7- Father, Son, and Holy Spirit (by Frank Sheed)

Consider where we now are in our exploration. Concentrating, not upon God's dealings with His creatures, but upon His own proper being and His own proper life, we saw God first as Infinite Existence, possessing all that He is in one single act of being, living His life of infinite knowledge and infinite love, without change and without end. Then, by revelation from God Himself, we learnt that the one Divine Nature is possessed in Its totality by three distinct Persons. And this is a truth of God's own proper life: whatever it may mean to us, its primary meaning is within the life of God Himself. We must now see how these two truths about God are one truth.

God, we have said, knows and loves, for these are the proper operations of Spirit. Because He is infinite, His knowledge and love are infinite. Because He is infinite, His knowledge and love are simply Himself. It is in the further consideration of God living within His own nature a life of infinite knowledge and infinite love that we shall come to some further knowledge of the three Persons and of their relations one to another.

(i) The First Person generates the Second

We begin with the relation of the Second Person to the First. For this relation, Scripture provides us with two names: the Second Person is the *Son*, and He is the *Word*. It must be understood that these two words refer to one and the same vital process in the Godhead. As St. Augustine put it, the Second Person is called Word

for the same reason as He is called Son. But in our human experience, each word provides an element that the other does not; we naturally think of a son as a distinct person, and we naturally think of a word (a mental word of course) as within the same nature; and both are needed for our understanding of the Second Person of the Blessed Trinity. Therefore there is gain for us in examining the two words separately.

Take the word *son* first. The relation of father and son is the most familiar of all relations to men. If we come to analyze our ideas about it, we find that the essence of being a son lies in these two elements: (1) that the son is like in nature to the father and (2) that he receives his nature from his father. These two elements are combined in the philosophical definition of sonship: "the origin of a living thing from another living thing, by communication of substance unto likeness of nature".

The phrase "likeness of nature" simply means that the son of a man is a man, and the son of a horse is a horse; and "communication of substance" means that the father does not make the son from some external matter, as one might make a chair, but in some way produces him from within himself. All this is of the very essence of sonship. So that God, in teaching us to call the Second Person the Son, is teaching us both that the Second Person is like in nature to the First and that He proceeds from the First; not as a being that the First has made from some external matter or created from nothing, but as produced¹ within the very nature of the First; further, since the Son is like in nature to the Father, the Son too is infinite in nature, is God— "the only begotten Son, born of the Father before all ages, God of God, light of light, true God of true God, begotten not made", says the Nicene Creed. Further again, to come at the same truth in another way, whereas a father and son who are alike in nature but finite may have every kind of inequality between them, a Father and Son who are alike in nature *and infinite* must be totally equal, since infinity is the total possession of the fullness of existence. Therefore the Son is infinite, omnipotent, eternal.

This last word, "eternal", might for a moment give us pause— because in human parenthood the father is of necessity older than the son, and our minds, easily deceived by the habitual, tend to think that what is invariably present to a given thing in our experience is of the essence of the thing. Here we may apply the principle already stated about arguing from the likeness to the original. Fatherhood in man is a certain likeness of fatherhood in God. In man, the father has to exist first, and indeed for an appreciable interval, before his SOIL But we must ask ourselves whether that is because fatherhood is such, or because man's nature is such.

To ask the question is to answer it. We have seen the definition of sonship, the origin of a living thing from another living thing by communication of substance unto likeness of nature. Where you have that, you have the relation of father and son. In all this there is no question of a lapse of time between coming into existence and generating a son. That lapse of time arises not from the nature

¹ Some theologians dislike the word "produced" as suggesting a coming into being, or a causal effect of the Father upon the Son. But all the verbs of our language are in themselves misleading in one way or another. We must make the necessary corrections in our own mind as we use them.

of sonship but from the finitude of man, specifically from the fact that he does not come into existence in full possession of all his powers, but has to grow slowly. A man needs a little time before he is able to generate a son. But there is no question of God's needing a little eternity before He is able to generate a Son; there is no such thing as a little eternity – eternity is one indivisible thing; God simply is, and in one act of being is all that He is, and simply by being Himself is Father of His Son. God never had any existence except as Father: Father and Son are co-eternal: and it is but one consequence for us of their equality that we can see that they are equally necessary. Not for one moment must we think of the Father as necessary and of the Son as in some way contingent. There could be no equality between the necessary and the contingent. It is true that the Son receives His Nature from the Father, but not as a result of a decision which the Father might just as well not have made. By the same infinite necessity the Father both *is* and *is Father*: that is to say, by the same infinite necessity, the Father is and the Son is.

Thus far we have come following up the clue contained in the word *son*. There is a Second Person, equal in all things to the First, God as He is God, infinite as He is infinite. Yet here we come up against an apparently enormous difficulty. In plain words, we seem to have established two Gods, two Infinities: and two Infinities is a contradiction in terms, since the moment we try to conceive two Infinities, we see that each would be limited by the fact that the other was beyond His power; and also that two limited Infinities would not be infinite at all. The trouble is that the concept of human sonship brings us to likeness of nature but not to oneness of nature; a father and son are like in nature: both are human, but each has his own separate equipment as a man, his own separate human nature.

To make the one further step from likeness in nature to oneness of nature, we must turn to the second word that Scripture provides for the relation of the Second Person to the First, the word *Word*. Already in Scripture (Eccl 24:5) we have a hint of a word – "I came out of the mouth of the Most High" – a Word which is also a son – "the firstborn before all creatures". But the explicit reference to the Son of God as the Word we get from St. John, and so, we may believe, from Our Lady, since Christ our Lord on the Cross entrusted her to St. John that he might be her son and she his mother. To open his Gospel, he writes: "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God, ... and the Word was made flesh and dwelt among us. And we saw His glory, the glory as of the only-begotten of the Father." Thus He who became man and dwelt among us, that Jesus of whom St. John was to write his Gospel, was the only-begotten of the Father—with that phrase we arc back at the concept of the Son; and He who lived among men as Jesus of Nazareth, who was the Son of God, was the Word of God: and the Word was God.

It is clear that if God has a word, it will not be a vocal word, a thing of air, shaped by lungs and throat and tongue and teeth. God is not like that. God is a pure spirit, and His word must be a word in the mind, *verbum mentale*; in other words, a thought or idea. We must follow very closely to see what is the meaning of the thought or idea in the mind of God, which was in the beginning with God,

which was the only-begotten Son of God, which became flesh and dwelt among us.

God, so His Church teaches us, lives an infinite life of knowledge and of love. Concentrate upon the knowledge. God knows, knows infinitely, but knows what? If we conceive of God as knowing only the universe He created, then we stunt our own conception of God intolerably. For however immense the universe may appear to us, it remains finite, and the finite can never be an adequate object of infinite knowledge; it remains contingent; that is, it might never have existed at all if God had not willed to create it, and it is a plain absurdity to think of God making the universe in order to have something to exercise His power of knowing on. Obviously the only adequate object of infinite knowledge is the Infinite, God Himself. So far we could go by reason, but at that it is not very far. The concept of God's knowing Himself is true, but seems rather a barrier to thought than an invitation. It seems like a closed circle, which leaves us nowhere to go. Yet by itself, reason would not go beyond that. It is only God's revelation that tells us what reason never could, that God, knowing Himself with infinite knowledge, thinking of Himself with infinite power, conceives an idea of Himself. With that piece of information, the closed circle is suddenly opened, the barrier is down, and the whole vast inner life of God invites us.

The next paragraph must be read by beginners with the greatest care; studied minutely.

An idea is, so far as we can make it so, the mental double or image of the object we are contemplating; it expresses as much of that object as we can manage to get into it. Because of the limitation of our powers, the idea we form is never the perfect double or image, never totally expresses the object; in plain words, is never totally adequate. But if God does, as we know from Himself that He does, conceive an idea of Himself, this idea must be totally adequate, in no way less than the Being of which it is the Idea, lacking nothing that that Being has. The Idea must contain all the perfection of the Being of which it is the Idea. There can be nothing in the Thinker that is not in His Thought of Himself, otherwise the Thinker would be thinking of Himself inadequately, which is impossible for the Infinite. Thus the Idea, the Word that God conceives, is Infinite, Eternal, Living, a Person, equal in all things to Him Who conceives It – Someone as He is, conscious of Himself as He is, God as He is.

“ХРИСТОС – НАША ПАСХА”. (Катехизм УГКЦ)

Зростання особи від образу до подоби Божої

136 Ісус Христос, *на образ* Якого створена людина, є воплоченим Сином Божим, другою Особою Божою, що прийняла людську природу. Людина, подібно до Христа, є особою. Зростання людини від образу до подоби Божої є особовим зростанням, яке відбувається у вільному спілкуванні людини з Богом. Людина зростає від стану «першого Адама», описаного в книзі Буття, до «другого Адама» – Боголюдини Христа. «Перший чоловік Адам став душею живою, а останній Адам – духом животворним [...]. Перший чоловік із землі – земний, другий чоловік – з неба. Який земний, такі й земні, і який небесний,

такі й небесні. І так само, як ми носили образ земного, так носитимем і образ небесного» (1 Кр. 15, 45–49).

137 Створена доброю, людина мала поступово досягати досконалості. Ось чому святий Іриней порівнює райський стан першого Адама з невинністю дитини: «Бог міг створити людину вже відразу досконалою, але позаяк людина була тільки–но створена, вона була б неспроможною прийняти цю благодать, а одержавши – втримати»¹. Зростати до другого Адама – Христа – це приймати благодать Святого Духа аж до постійного перебування в ній, «поки ми всі не дійдемо до єдності у вірі й до повного спізнання Божого Сина, до звершеності мужа, до міри повного зросту повноти Христа» (Еф. 4, 13).

138 *Обожествлення* людини, згідно з предвічним Божим задумом, можливе завдяки вочленню Божого Сина, через яке людина стає учасником Божої природи, «богом по благодаті», та досягає вічне життя. «Ми не сотворені богами спочатку. Спершу ми стали людьми, але опісля станемо богами. Це саме вияв повноти Божої милості, щоб ніхто не думав, що Бог заздрить або нещирий»².

0.6.1.3.1.2 Людина як тіло–душа–дух

139 «Бог буде прославлений у власному творінні, Він бо створив його згідно й подібно до Свого Сина. Адже руками Отця, через Сина і Духа, була створена на образ і подобу Бога ціла людина, а не її частина. [...] Досконала людина – то єдність *душі*, яка дістала *Духа Отця*, з *тілом*, що сотворене на образ Божий»³.

140 Бог сотворив людину, як передає книга Буття, із «земного порошку» – матерії, вдихаючи їй «віддих життя», завдяки чому людина стала «живою істотою» (Бут. 2, 7). Святе Письмо зображує Творця в образі Гончаря, Котрий «ліпить» із земної глини людину на Свій Образ. Цим «Образом» (пор. Бут. 1, 27) є вочлений Божий Син: «Він – образ невидимого Бога, первородний усякого створіння» (Кл. 1, 15–16).

141 Образ Божий визначає гідність людини вже в її тілі, яке є *добрим*. Добрість тіла полягає в тому, що через нього людина в спілкуванні здатна виражати себе як особу. Цю здатність людина отримує як дар Божий. Тіло людини здатне приймати в себе Духа Божого, тому й апостол Павло називає тіло людини «храмом Духа Святого» (пор. 1 Кр. 6, 19). У цьому – «таїнство» тіла й повнота його призначення. Саме тому християнство ставиться до людського тіла як до святині, посвяченої для служіння Богові та ближньому.

142 Створивши людину на Свій образ, Бог покликає її до святості: «Сам же Бог миру нехай освятить вас цілковито, і нехай уся ваша істота – дух і душа, і тіло – буде збережена без плями» (1 Сл. 5, 23). Григорій Ніський так тлумачить слова апостола: «Апостол Павло частину, що живиться, називає «тілом», що відчуває, позначає словом «душа», а ту, що мислить, словом «дух»⁴.

143 Для освячення людини Бог дарував заповідь. Виконання райської заповіді «не споживати з дерева пізнання добра і зла» дозволяло б людині

¹ Іриней Ліонський, *Проти ересей* IV, 38, 1 : PG 7, 1105.

² Іриней Ліонський, *Проти ересей* IV, 37, 4 : PG 7,1101-1102.

³ Іриней Ліонський, *Проти ересей*. V, 6, 1 : PG 7, 1136.

⁴ Григорій Ніський, *Про устрій людини*, 8 (ст. 109).

споживати з «дерева життя», тобто «увінчувало б її безсмертям»⁵, переобразило б її «в одного Духа з Господом»⁶, у «людину духовну, яка піддала своє тіло під владу Духа»⁷.

0.6.1.3.1.3 «Чоловіком і жінкою створив їх»

144 Образ Божий – основа не лише особової неповторності людини, а й людської спільноти: «Сказав Бог: Сотворімо людину на Наш образ і на Нашу подобу [...]. І сотворив Бог людину на Свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх» (Бут. 1, 26–27). Спільнота Осіб Пресвятої Тройці є первообразом людської спільноти. Святий Григорій Ніський трактує, яким саме чином перша людська спільнота є іконою Триособового Бога: «Адам, який не має сотвореної причини свого буття, і є ненароджений, на відміну від інших людей, є образом безпричинного Бога Отця, Вседержителя та Причини всього; народжений син Адама – образ родженого Сина і Слова Божого; а Єва, яка вийшла від Адама (але не народжена від нього), знаменує ісходящу Особу Святого Духа»⁸.

145 Образ Пресвятої Тройці у людській спільноті – це природна єдність людської спільноти, що існує в сопричасті любові Адама і Єви. Доповнюючи одне одного фізично, психологічно і духовно, Адам і Єва є різними й водночас рівними особами.

146 Святе Письмо описує рівність і відмінність між чоловіком і жінкою, які творять первинну спільноту, у чудовому образі творення Єви з «ребра Адама» (пор. Бут. 2, 21). Адам визнає Єву «своєю»: «Це справді кість від моїх костей і тіло від мого тіла. Вона зватиметься жінкою» (Бут. 2, 23). Адам сприймає Єву як рівну йому особу та водночас як подругу життя (пор. Бут. 2, 24).

0.6.1.3.1.4 Свобода і відповідальність людини

147 Господь покликав людину до святості у свободі й відповідальності: «Якщо тільки побажаєш – заповіді збережеш, і дотримати вірність – у твоїй добрій волі» (Сир. 15, 15). Бог оселив людину в раю, дав їй свободу та заповідь для її осягнення: «З усякого дерева в саду їстимеш; з дерева ж пізнання добра й зла не їстимеш» (Бут. 2, 16–17). Цю заповідь Григорій Богослов тлумачить так: «Не для занапащення людини Бог посадив його [дерево пізнання добра і зла] на початку і не через заздрість заборонив їй наближатися до нього [...], а через благість, якщо слушно цю заборону розуміти. Адже це було, на мою думку, дерево споглядання, яке без жодної шкоди могли збагнути лише ті, чия духовність досягла достатньої досконалості»⁹.

148 Творець, вільно з любові створивши людину, покликає її до любові – найвищого, творчого вияву особи. Для цього Бог обдаровує людину свободою. Людська любов впливає з Бога як джерела, бо «Бог є любов» (пор. 1 Йо. 4, 8). Свобода належить до Божого образу в людині. Про свободу людини навчає Йоан Золотоустий: «Ні Бог, ні благодать Духа не зв'язують нашої свободи»¹⁰.

⁵ ТЕОФІЛ АНТІОХІЙСЬКИЙ, *До Автолика II*, 24, 27.

⁶ ОРІГЕН, *35 гом. на Євангеліє від Луки*, (с. 137)

⁷ Пор. ОРІГЕН, *11 гом. на Євангеліє від Луки*, (с. 60)

⁸ ГРИГОРІЙ НІСЬКИЙ, *Слово 31* : PG 44, 1329 С.

⁹ ГРИГОРІЙ БОГОСЛОВ, *Бесіда 45 на Пасху*, 8. (т. I, ст. 666).

¹⁰ ЙОАН ЗОЛОТОУСТИЙ, *Пояснення на Матей*, XV,1.